

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XCVI. An idem probetur ex Promiſſione Christi, & Vsu Apostolorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

A D I V. In specie peccata edici solita docet ex Hebræo *Bell. l. 3. c. 3.* Vide etiam in *Antichristo p. 3. q. 37.*

A D V. Ipsi dicunt; non docēt, hoc est, fingunt. **A D VI.** Ad Apostolos dictum aiunt *S. Aug. serm. 8. & 44. de verb. Apost.* Et, *Greg. hom. 26. in Euang.* Hi mentiuntur Caluino. Et esto; soluere sint iussi. Iudæi, manet nihilominus similitudo typi. Et Caluini ista expositio nullius est *S. Patrum*; sola ipsius, & conficta.

Q V Æ S T I O X C V I I.

An Iudicium Sacerdotale doceatur ex Apostolorum Vsu?

LV THERANI iuxta & CALVINIANI certatim negant: & *S. Scripturas* id asserentes secius interpretantur.

SVADENTQ; ita. Lutherus per *Actus*, *Act. 19.* intelligit in versione sua, *miracula*: Sic & Brentius. Kemn. vero actiones eorum intelligit, quæ non congruerent normæ Verbi Dei: Licet in specie sint aliqua confessi peccata; sed per modum exempli. 2. Melanch. *Illud, Confitemini alterutrum.* & c. intelligit de confessione offensionis in fratrem ad obtinendam veniam: Vel, ait Caluinus, de confessione peccati, quæ fit spiritali viro ut instruat, & oret pro eo Deum. 3. *Illud, 1. Ioan. 1. Si confiteamur peccata.* & c. intelligitur de Confessione Deo facta, non homini.

A V T O R. I. Apud Ioannem, *Matt. 3. Mat. 1.* baptizandi confitebantur peccata sua: Quare sicut eius Baptismus figura fuit Christiani Baptismi: ita & Confessio ea typus Christianæ fuit Confessionis. Neque solum, ut Caluinus & Kemn. fingunt, agnoscebant peccata, idque in genere fatebantur; sed planè in specie; & agnoscere peccatorem sese, non est confiteri peccata. 2. De Lazaro iussit Apostolos Dominus, *Solvite*; Vbi *S. Iren. l. 5. c.*

13. ait: Hoc symbolum est hominis, qui illigatus fuerat in peccatis. Vnde mentitur Caluinus, soluere iussos Iudæos circumstantes: deinde Allegorias non probare dogmata posse: At tum probant, cum eas Scriptura explicat, aut *S. Patrum Cōlensius. 3. Act. 19. Multi Credentium veniebant, Confitentes, & annunciantes actus suos.* Ecce baptizati, post Baptismum lapsi, confitentur, Idque in specie actus suos, nō solum in genere: Et Paulo; non soli Deo. 4. *Dedit nobis, 2. Cor. 5. Ministerium Reconciliationis; & posuit in nobis Verbum reconciliationis: Pro Christo ergo legatione fungimur.* Hæc ad potestatem Clavium

pertinere, publicumque & priuatum earum Vsum fateatur Caluinus *Instit. l. 4. c. 1. §. 22.* At legatus ad reconciliandum alium cum rege suo nequit fungi munere fatre, nisi cognoscat causam & iudicet. 5. *Iac. 5. Confitemini alterutrum peccata vestra.* Hæc cohortatio præsupponit infallibilem Christi Institutionem. 6. *Si confiteamur peccata nostra, 1. Ioan. 1. fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra:* Non ait, si agnoscamus peccata, & confiteamur nos peccatores:

D I C O A D I. Eam expositionem reiicit Consensus Patrum, & Melanch. Caluinus, Beza, Bullingerus, Sarcarius, & c. Et inauditum est miracula dici actus nostros, cum solius sint Dei. Deinde, *ἀγγέλλω* significat distinctè annuncior: nam Syriaca & Hebræa sonat, *Numerantes peccata sua.*

A D II. *Orig. hom. 2. in Leu. Chryl. hom. 3. de Sacerdotio* exponunt de Confessione facta Sacerdoti. Sic & ceteri, *alterutrum*, id est, homo homini: Vt *1. Pet. 4. Gratiam in alterutrum administrantes.*

AD III. *Fidelis & iustus, respicit promissum Dei istud: Quorum remisisti, &c.* At hoc factum hominibus est: ergo & hic si confiteamur homini Sacerdoti, i. e. Confessione Sacramentali.

QVÆSTIO XCVIII.

Æqua sint argumenta Ius Confessionis diuinum negantium?

ALVINVS Inst. l. 3. c. 4. §. 7. Confessionis *vetustissimū usum esse fatemur; sed quam facile possumus euincere, fuisse liberum. Certè nullam statam de ea fuisse legem ante Innocentii III. tempora, eorum quoq. Annales testantur.* 2. Idem ibid. *Constat fuisse politicam disciplinam ab Episcopis institutam: non legem à Christo, aut Apostolis positam: Exemplo Nectarii Episcopi Constantinopolitani ab eo deprauati, docere nititur; qui ob confitentis famelle consuetudinem cum Diacono, Confessionem abrogauit. Silex Dei erat auricularis Confessio, qui ausus esset Nectarius eam refingere?* 3. Chrys. hom. 2. in Plā. 50. *Peccata tua dicit, ut deleas illa. Si confunderis alicui dicere, que peccasti: dicitur quotidie ea in anima tua. Non dico, ut confitearis conseruo tuo, qui exprobrat: dicitur Deo, qui curat ea.* 4. Ibid. §. 9. *Delicta quis intelligit Pl. 18. & Pl. 37. Iniquitates mea supergressæ sunt caput meum. Quis suorum peccatorum nunc supputationem cogitet, ubi Dauidem videt suorum numerum inire non posse?* 5. Ibid. §. 18. *Qui remissionem à Christo obtinuisse videntur, non leguntur in aurem Sacrificuli confessi, quia Confessarii non erant. Et multis postea sæculis inaudita fuit hæc Confessio. Ergo Quoties ingemuerit peccator, omnium iniquitatum eius non recordabor. Huic verbo qui audeat aliquid adicere, non peccata legat, sed Domini misericordiam.*

6. LUTHERANVS Kemnitijs par. 2. Exam. pag. 976. *Sicut misit me Pater, Ioan. 20. & ego mitto vos. At ipse ad Generalem Confessionem, ore, vel signis expressam, absolutionem impertiebatur; non singularum peccatorum enumerationem exegit.* 7. Ibid. pag. 1007. *Confessio Publica multis ab Episcopis in priuata, tempore De-*

cii; Postea tempore Nectarii, Priuata est abrogata: ergo neutra necessaria est iure diuino. &c.

AUTOR. DICO AD I. Christus Confessionem lege sancierat; ut nil opus esset vlli Concilio sancire. solum Concilia prisca determinarunt tempus. Cætera mentitur Calvinus.

AD II. Cuique Ecclesiæ vnus præponebatur Pœnitentiarius, orto more post exortos Nouatianos, negantes grauiora peccata dimitti: Is notoria peccata publicabat populo, ut pro eo Deum cōprecarentur; occulta, seruabat in secreto. Peccatrix autem illa imprudens & hoc peccatum cum Diacono publicabat ipsa. Ideo Nectarius abrogauit omnem publicam Pœnitentiam, saluā Confessione secretā.

AD III. S. Chrysostomus, Nectarii successor, abrogatam pœnitentiam publicam carpit læpius; priuatam nunquā. Et ibi loquitur de publica: nam ad priuatam non sequitur exprobratio. Deinde, quod peccatum dicitur in priuata, id Deo dicitur. Itaque priuatam suadet; dissuadet publicam.

AD IV. Enumeratio solum requiritur moraliter diligens de mortalibus: non exacta. Nam & Deo soli enumerare omnia cui possibile?

AD V. Quo tempore Christus autoritatiuè peccata remittebat; Sacramenta nondum instituerat: itaque ut sine baptismo, sic & sine Eucharistia iustificabat solâ voce aut voluntate. Et ipse Calvinus ait, Confessionis equidem *Vetustissimū esse Vsum fatemur: quomodo igitur multis inauditum sæculis? Proinde semper ita fuit, ut, qui verè ingemuerit, etiam mediæ veniæ desiderat at usurparit: quod Christianis est Confessio.*